கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பெருவிழாவின் இரண்டாம் நாள்

Easter Monday

2. påskedag

உயிர்ப்புக் காலம் | Easter

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 22:22-32

Verse	Text
22:22	Frels mig fra Løvens Gab, fra Vildoksens Horn! Du har bønhørt mig.
22:23	Dit Navn vil jeg kundgøre for mine Brødre, prise dig midt i Forsamlingen:
22:24	»I, som frygter HERREN, pris ham, ær ham; al Jakobs Æt, bæv for ham, al Israels Æt!
22:25	Thi han foragtede ikke, forsmaaede ikke den armes Raab, skjulte ikke sit Aasyn for ham, men hørte, da han raabte til ham!«
22:26	Jeg vil synge din Pris i en stor Forsamling, indfri mine Løfter iblandt de fromme;
22:27	de ydmyge skal spise og mættes; hvo HERREN søger, skal prise ham; deres Hjerte leve for evigt!
22:28	Den vide Jord skal mærke sig det og omvende sig til HERREN, og alle Folkenes Slægter skal tilbede for hans Aasyn;
22:29	thi HERRENS er Riget, han er Folkenes Hersker.
22:30	De skal tilbede ham alene, alle Jordens mægtige; de skal bøje sig for hans Aasyn, alle, der nedsteg i Støvet og ikke holdt deres Sjæl i Live.
22:31	Ham skal Efterkommerne tjene; om HERREN skal tales til Slægten, der kommer; de skal forkynde et Folk, der fødes, hans Retfærd. Thi han greb ind.

திருமுகம் (Epistle)

Acts 10:34-41

Verse	Text
10:34	Men Peter oplod Munden og sagde: „Jeg forstaar i Sandhed, at Gud ikke anser Personer;
10:35	men i hvert Folk er den, som frygter ham og gør Retfærdighed, velkommen for ham;
10:36	— det Ord, som han sendte til Israels Børn, da han forkyndte Fred ved Jesus Kristus: han er alles Herre.
10:37	I kende det, som er udgaaet over hele Judæa, idet det begyndte fra Galilæa, efter den Daab, som Johannes prædikede,
10:38	det om Jesus fra Nazareth, hvorledes Gud salvede ham med den Helligaand og Kraft, han, som drog omkring og gjorde vel og helbredte alle, som vare overvældede af Djævelen; thi Gud var med ham;
10:39	og vi ere Vidner om alt det, som han har gjort baade i Jødernes Land og i Jerusalem, han, som de ogsaa sloge ihjel, idet de hængte ham paa et Træ.
10:40	Ham oprejste Gud paa den tredje Dag og gav ham at aabenbares,
10:41	ikke for hele Folket, men for de Vidner, som vare forud udvalgte af Gud, for os, som spiste og drak med ham, efter at han var opstanden fra de døde.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 24:13-35

Verse	Text
24:13	Og se, to af dem vandrede paa den samme Dag til en Landsby, som laa tresindstyve Stadier fra Jerusalem, dens Navn var Emmaus.
24:14	Og de talte med hinanden om alle disse Ting, som vare skete.
24:15	Og det skete, medens de samtalede og spurgte hinanden indbyrdes, da kom Jesus selv nær og vandrede med dem.
24:16	Men deres Øjne holdtes til, saa de ikke kendte ham.
24:17	Men han sagde til dem: „Hvad er dette for Ord, som I skifte med hinanden paa Vejen?" Og de standsede bedrøvede.
24:18	Men en af dem, som hed Kleofas, svarede og sagde til ham: „Er du alene fremmed i Jerusalem og ved ikke, hvad der er sket der i disse Dage?"
24:19	Og han sagde til dem: „Hvilket?" Men de sagde til ham: „Det med Jesus af Nazareth, som var en Profet, mægtig i Gerning og Ord for Gud og alt Folket;
24:20	og hvorledes Ypperstepræsterne og vore Raadsherrer have overgivet ham til Dødsdom og korsfæstet ham.
24:21	Men vi haabede, at han var den, som skulde forløse Israel. Men med alt dette er det i Dag den tredje Dag, siden dette skete.
24:22	Men ogsaa nogle af vore Kvinder have forfærdet os, idet de kom aarle til Graven,
24:23	og da de ikke fandt hans Legeme, kom de og sagde, at de havde ogsaa set et Syn af Engle, der sagde, at han lever.
24:24	Og nogle af vore gik hen til Graven, og de fandt det saaledes, som Kvinderne havde sagt; men ham saa de ikke."
24:25	Og han sagde til dem: „O I uforstandige og senhjertede til at tro paa alt det, som Profeterne have talt!
24:26	Burde ikke Kristus lide dette og indgaa til sin Herlighed?"
24:27	Og han begyndte fra Moses og fra alle Profeterne og udlagde dem i alle Skrifterne det, som handlede om ham.
24:28	Og de nærmede sig til Landsbyen, som de gik til; og han lod, som han vilde gaa videre.
24:29	Og de nødte ham meget og sagde: „Bliv hos os; thi det er mod Aften, og Dagen hælder." Og han gik ind for at blive hos dem.
24:30	Og det skete, da han havde sat sig med dem til Bords, tog han Brødet, velsignede og brød det og gav dem det.
24:31	Da bleve deres Øjne aabnede, og de kendte ham; og han blev usynlig for dem.
24:32	Og de sagde til hinanden: „Brændte ikke vort Hjerte i os, medens han talte til os paa Vejen og oplod os Skrifterne?"
24:33	Og de stode op i den samme Time og vendte tilbage til Jerusalem og fandt forsamlede de elleve

Verse	Text
	og dem, som vare med dem, hvilke sagde:
24:34	„Herren er virkelig opstanden og set af Simon.“
24:35	Og de fortalte, hvad der var sket paa Vejen, og hvorledes han blev kendt af dem, idet han brød Brødet.